

Sygn. akt V ACa 372/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Jadwiga Galas (spr.)
Sędziowie :	SA Anna Tabak SA Olga Gornowicz-Owczarek
Protokolant :	Barbara Knop

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2012 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (...) w R.

o stwierdzenie nieważności walnego zgromadzenia i uchwał

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 12 marca 2012 r., sygn. akt II C 191/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że stwierdza nieważność uchwał o numerach (...), (...), (...) z dnia 10 czerwca 2011r. Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R., a w pozostałym zakresie oddala powództwo i zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 797 (siedemset dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem kosztów procesu;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 735 (siedemset trzydzieści pięć) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt V ACa 372/12

UZASADNIENIE

Powód A. C., po sprecyzowaniu żądania pozwu, wniósł o ustalenie – w oparciu o art. 189 k.p.c. – że uchwały Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej Spółki Budownictwa Mieszkaniowego (...) w R., podjęte w dniu 10 czerwca 2011 r. o

nr(...), (...)i (...) o wyborze członków rady nadzorczej są nieważne z powodu naruszenia zasad zwołania zgromadzenia, a także o stwierdzenie nieważności Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej w dniu 10 czerwca 2011 r. Alternatywnie domagał się uchylenia powyższych uchwał, gdyż w zgromadzeniu brały udział i głosowały osoby, które nie są członkami pozwanej. Jako podstawę prawa dochodzonego roszczenia wskazał przepis art. 42 ustawy Prawo spółdzielcze.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że dnia 27 maja 2011 r. odbyło się zebranie członków pozwanej spółdzielni, które zostało przerwane i odroczone na termin 10 czerwca 2011 r. O terminie pierwszego zebrania wiedział, lecz z uwagi na stan zdrowia nie brał w nim udziału, natomiast o terminie zebrania, które odbyło się 10 czerwca 2011 r. spółdzielnia go nie zawiadomiła, chociaż § 19 ust. 1 statutu spółdzielni nakazuje zawiadomić wszystkich członków o miejscu i czasie obrad Walnego Zgromadzenia pisemnie, co najmniej 21 dni przed terminem zgromadzenia. Pozwana dokonała zawiadomienia poprzez wywieszenie ogłoszenia na klatkach schodowych, co naruszyło formalne zasady zwołania zebrania. Ponadto w dniu 10 czerwca 2011 r. w obradach zebrania członków wzięło udział 14 osób, z czego 5 osób nie jest członkami spółdzielni, ponieważ ich przyjęcie w poczet członków zostało stwierdzone na deklaracji podpisem tylko jednego członka zarządu, co jest sprzeczne ze statutem. Powód ma interes prawny, by domagać się stwierdzenia nieważności uchwał, gdyż zamierzał kandydować do rady nadzorczej spółdzielni, a sposób zwołania drugiej części zebrania pozbawił go tego prawa.

Na rozprawie dnia 26 października 2011 r. powód cofnął żądanie stwierdzenia nieważności Walnego Zgromadzenia Członków, lecz pozwana na rozprawie dnia 12 marca 2012 r. nie zgodziła się na cofnięcie powództwa w tej części.

Pozwana Spółdzielnia Budownictwa Mieszkaniowego (...) w R. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Przyznała, że w dniu 27 maja 2011 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków i porządek obrad przewidywał wybór członków rady nadzorczej, a w dniu 10 czerwca 2011 r. wznowiono obrady Walnego Zgromadzenia i wybrano członków rady nadzorczej. Statut spółdzielni nie wymaga zawiadomienia członków nieobecnych na pierwszym terminie, o kolejnym terminie przewidzianym na wznowienie obrad, gdy porządek obrad nie został wyczerpany, tym niemniej spółdzielnia zawiadomiła członków o kolejnym terminie Walnego Zgromadzenia przez wywieszenie ogłoszeń na klatkach schodowych. Powód twierdzi, że zamierzał kandydować do rady nadzorczej, lecz brak zawiadomienia odebrało mu tę szansę, jednakże zgodnie z § 23 ust. 1 zd. 2 statutu, do rady nadzorczej mogą kandydować jedynie członkowie spółdzielni, którzy nie mają zaległości płatniczych na niekorzyść spółdzielni, a powód zarówno w dniu 27 maja jak i 10 czerwca 2011 r. był wobec spółdzielni zadłużony. W tej sytuacji nie ma on interesu prawnego w zaskarżeniu uchwał wyborczych z dnia 10 czerwca 2011 r. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2009 r., sygn. I ACa 681/08, w razie zbiegu podstawy do uchylenia uchwały z powodu sprzeczności ze statutem i podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały z powodu sprzeczności z prawem, wyłączną podstawą do zaskarżenia uchwały jest art. 189 k.p.c. Z tej przyczyny twierdzenia pozwu ogniskujące się wokół naruszenia art. 42 Prawa spółdzielczego nie mogą odnieść skutku, bo obie podstawy wzajemnie się wykluczają, a ponadto powód wytoczył powództwo po upływie 6-tygodniowego terminu określonego w art. 42 § 6 Prawa spółdzielczego. Powód dowiedział się o treści zaskarżonych uchwał najpóźniej 7 lipca 2011r., tj. w dacie sporządzenia pozwu, natomiast żądanie ustalenia nieważności uchwał zostało skutecznie wniesione 26 października 2011 r.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił powództwa (pkt 1) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego w kwocie 377 zł.

Wyrok został wydany w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

Dnia 27 maja 2011 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (...) w R., o którym powód był zawiadomiony, lecz nie brał w nim udziału. Jednym z punktów porządku obrad był wybór członków rady nadzorczej. Obrady zgromadzenia przerwano o godzinie 19.50, a przewodniczący wyznaczył termin wznowienia obrad na dzień 10 czerwca 2011 r. O kontynuacji obrad Walnego Zgromadzenia z dnia 27 maja 2011 r. zawiadomiono członków przez wywieszenie informacji na klatce schodowej. W dniu 10 czerwca 2011 r. obrady wznowiono i wybrano na członków rady nadzorczej J. O., J. K. i M. K., podejmując stosowne uchwały o numerach odpowiednio (...), (...),

(...). Powód nie był obecny na Walnym Zgromadzeniu w dniu 10 czerwca 2011 r., ale gdyby wiedział o tym terminie, zgłosiłby swoją kandydaturę do rady nadzorczej. W głosowaniu brały udział, między innymi: A. K., T. M., R. P., E. G., M. K. i G. M., które to osoby nie są członkami spółdzielni. Zgodnie z § 8 statutu spółdzielni (k: 100), przyjęcie w poczet członków powinno być stwierdzone na deklaracji podpisem dwóch członków zarządu lub osób do tego przez zarząd upoważnionych, a w przypadku wyżej wymienionych osób na deklaracji przystąpienia do spółdzielni widnieje tylko jeden podpis członka zarządu. Z powyższego wynika, że osoby te nie są członkami spółdzielni. Powód jest członkiem spółdzielni i otrzymał przydział lokalu przy ulicy (...). Oprócz tego w dniu 27 grudnia 2007 r. spółdzielnia reprezentowana przez członków zarządu M. C. (1) (żonę powoda) i M. C. (2) zawarła z powodem umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, położonego przy ul. (...).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy w Raciborzu nakazał powodowi i jego żonie M. C. (1) opuszczenie i opróżnienie tego lokalu, gdyż umowę powyższą uznał za nieważną. W listopadzie 2011 r. powód dobrowolnie wyprowadził się z tego mieszkania. Jego drugie mieszkanie zajmowała córka, ale również została eksmitowana. Opłaty za oba lokale uiszczał powód. Jego zadłużenie na dzień 31 maja 2011 r. wynosiło za lokal nr (...) – 3 194,37 zł, a za lokal nr (...) – 4 547,68 zł. W okresie od stycznia 2011 r. do 30 czerwca 2011 r. zadłużenie powoda względem spółdzielni wynosiło za lokal nr (...) – na dzień 31 maja 2011 r. – 882,57 zł, a na dzień 30 czerwca 2011 r. – 1 609,89 zł, natomiast za lokal nr (...) odpowiednio 2 468,17 zł i 2 839,38 zł.

Sąd Okręgowy wskazał dowody, w oparciu o które poczynił powyższe ustalenia (k: 210/2-211). Podał dlaczego oddalił wnioski dowodowe stron (k: 211).

W tak poczynionych ustaleniach zważył Sąd Okręgowy, iż „powództwa o stwierdzenie nieważności Walnego Zgromadzenia, o stwierdzenie nieważności uchwał nr (...), (...) i (...), albo uchylene powyższych uchwał, są bezzasadne.

W razie zbiegu podstawy do uchylene uchwał organów spółdzielni z powodu sprzeczności ze statutem i podstawy do stwierdzenia nieważności uchwał z powodu sprzeczności z prawem, wyłączną podstawą do zaskarżenia uchwał jest art. 189 k.p.c., który wymaga wykazania interesu prawnego skarżącego. Powód twierdzi, że gdyby był zawiadomiony o terminie Walnego Zgromadzenia Spółdzielni, które odbyło się 10 czerwca 2011 r., zgłosiłby swą kandydaturę na członka rady nadzorczej. § 19 ust. 4 statutu spółdzielni stanowi, że o czasie, miejscu i porządku obrad Walnego Zgromadzenia lub jego części, zawiadamia się wszystkich jego członków na piśmie, co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia lub jego pierwszej części. W tym przypadku przewodniczący Walnego Zgromadzenia, które odbyło się 27 maja 2011 r., ogłosił przerwę w obradach i wyznaczył termin wznowienia obrad na 10 czerwca 2011 r., mimo że statut nie przewiduje takiej możliwości. O terminie wznowienia obrad zawiadomiono członków i inne osoby przez wywieszenie informacji na klatce schodowej, a takiego zawiadomienia statut również nie przewiduje, zatem powód o terminie Walnego Zgromadzenia, które odbyło się 10 czerwca 2011 r. i na którym wybrano członków rady nadzorczej, nie został zawiadomiony”.

Uwzględniając powyższe uznał Sąd Okręgowy, że „powód nie posiada interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej spółdzielni, gdyż nie mógł kandydować do rady z uwagi na treść § 23 statutu, który stanowi, że w skład rady mogą kandydować jedynie członkowie spółdzielni, którzy nie mają zaległości płatniczych na niekorzyść spółdzielni. Powód, zarówno na dzień 27 maja, jak i 10 czerwca 2011 r. posiadał zadłużenie w opłatach czynszowych i z tytułu bezumownego korzystania z lokalu, co wykluczyło go z możliwości kandydowania do rady nadzorczej. W tej sytuacji powództwo o ustalenie nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej podlegało oddaleniu. Powództwo o stwierdzenie nieważności Walnego Zgromadzenia, wprawdzie zostało cofnięte, ale bez zgody pozwanego, dlatego również zostało oddalone. Art. 189 k.p.c. przewiduje powództwo o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, w tym przypadku uchwał Walnego Zgromadzenia, a nie nieważności tego organu”.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c.

Wyrok zaskarżył apelacją powód, w całości, i zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego art. 189 k.p.c. w zw. z art. 42 ustawy z 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze oraz § 9 Statutu Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (...) w R. poprzez uznanie, iż wyłączną podstawą do uchylenia uchwał organów Spółdzielni jest art. 189 k.p.c. oraz uznanie, iż powód nie posiadał interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej w sytuacji, gdy art. 42 Prawa spółdzielczego wprost określa, iż każdy członek spółdzielni ma prawo zaskarżania uchwał do Sądu, a powód posiada interes prawny w ustaleniu nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej;
2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym polegającą na przyjęciu, w oparciu o rozbieżne i wzajemnie sprzeczne, a tym samym niewiarygodne dokumenty w postaci kartoteki księgowej i wykazu zaległości, iż powód w dniach 27 maja 2011 r. i 10 czerwca 2011 r. posiadał zadłużenie czynszowe w sytuacji, gdy przedmiotowe zadłużenie w powyższych datach nie istniało, na co wskazują przedstawione przez powoda potwierdzenia przelewów z konta bankowego;
3. naruszenie art. 6 k.c. poprzez uznanie, iż pozwana na której ciążył obowiązek udowodnienia istnienia zaległości powoda, udowodniła ten fakt;
4. naruszenia prawa materialnego tj. art. 189 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powód nie miał interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej pozwanej bowiem posiadał zadłużenie i z tego względu nie mógł kandydować do rady nadzorczej w sytuacji, gdy powyższe zadłużenie nie istniało, a co za tym idzie powód miał bierne prawo do kandydowania do rady nadzorczej, a tym samym posiadał interes prawny w ustaleniu nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej pozwanej Spółdzielni,

wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą i drugą instancję, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (k: 218-221).

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego (k: 232-233).

Rozpoznając apelację powoda Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja podlega uwzględnieniu w odniesieniu do żądania stwierdzenia nieważności skarżonych uchwał, a w pozostałej części oddaleniu jako bezzasadna.

Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe w sprawie poprzez dopuszczenie dowodu z zawiadomienia o zwołaniu Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni na dzień 27 maja 2011 r. godzina 17 (k: 241-242). W oparciu o ten dokument Sąd ustala, iż na dzień 27 maja 2011 r. na godzinę 17, w miejscu wskazanym w zawiadomieniu potwierdzonym przez powoda w dniu 2 maja 2011 r., pozwana zwołała Walne Zgromadzenie Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (...) w R., a zaproponowany porządek obrad określony w 12 pozycjach uwzględnił pod poz. 10 – podjęcie uchwał m.in. w sprawach wyboru członków Rady Nadzorczej (poz. 10 lit. f) – zawiadomienie k: 241).

Sąd Apelacyjny podziela prawidłowe ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy – lecz nie podziela wyciągniętych z nich wniosków – i przyjmuje je za swoje, ponieważ ustalenia te, wbrew stanowisku apelującego, znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c., zaś zarzut apelacji o tym, że ustalenia te są dotknięte jakimkolwiek błędem na podzielenie nie zasługuje.

Prawidłowo ustalił Sąd, że istniało zadłużenie powoda w wysokości wskazanej na karcie 210/2 akt zarówno za lokal oznaczony nr (...), jak i nr (...) względem pozwanej Spółdzielni w okresie od stycznia do 30 czerwca 2011 r., zarówno

na dzień 31 maja 2011 r., jak i 30 czerwca 2011 r., zatem w dacie podjęcia zaskarżonych uchwał 10 czerwca 2011 r. oraz w dacie Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej odbytego 27 maja 2011 r. Dokumenty wpłat przedłożone przez powoda (k: 192-193) – wbrew stanowisku prezentowanemu w apelacji, a w toku postępowania przed Sądem Okręgowym również w piśmie procesowym z dnia 22 lutego 2012 r. (k: 197-198) – „czytane” łącznie z zestawieniem wpłat z tytułu opłat czynszowych za lokal nr (...) przy ul. (...) w R. i z tytułu bezumownego korzystania z lokalu nr (...) przy ulicy (...) w R., oddzielnie dla każdego lokalu w żadnym razie nie uzasadniają wniosku o braku zadłużenia w w/w datach z tytułu opłat w odniesieniu do każdego z tych mieszkań. Przedłożona przez pozwaną kartoteka księgową wpłat za każdy z lokali za rok 2011 do miesiąca czerwca (k: 164-178, k: 190-194) potwierdza, że wpłaty były księgowane z uwzględnieniem wskazania wpłacającego jak należy zaliczyć daną kwotę. Oznacza powyższe, że wpłata dokonana na rzecz pozwanej ze wskazaniem lokalu i tytułu opłaty (sposobu zarachowania) nie mogła być jednocześnie w tej samej kwocie być uwzględniona po raz drugi w odniesieniu do rozliczenia dotyczącego drugiego z lokali. Skoro żona powoda w dniu 8.04.2011 r. dokonując wpłaty w kwocie 528,92 zł wskazała „lokal nr (...): czynsz marzec 2011, eksploatacja 214,21, CO – 207,17, nieczystości – 15,70 zł, woda + licznik 27,32, fundusz remontowy 64,52” – to pozwana tę należność tak rozliczyła „za lokal nr (...) miesiąc marzec 2011 r.”, to zarzut – braku księgowania wpłaty jest gołosłowny, skoro jak wynika z rozliczenia, wykazu zaległości za lokal nr (...) znajdującego się na karcie 190 akt, należność została zaksięgowana zgodnie ze wskazaniem.

Podobnie przedstawia się rozliczenie wpłaty w kwocie 727,32 zł dokonanej w dniu 9.05.2011 r., ale ze wskazaniem przez wpłacającego „lokal nr (...) za cz + kr IV/2011 z wyszczególnieniem na poszczególne pozycje konkretnych kwot” (k: 194 i k: 190).

Zatem, wbrew stanowisku apelującego pozwana wykazała, że w datach Zgromadzenia tj. 27.05.2011 r. i 10.06.2011 r. powód posiadał zaległości w opłatach wobec pozwanej.

Pomimo powyższego, w ocenie Sądu Apelacyjnego, stanowisko Sądu Okręgowego co do braku po stronie powoda interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwał o wyborze członków rady nadzorczej pozwanej (art. 189 k.p.c.), gdyż nie mógł apelujący kandydować do rady bo miał zaległości płatnicze na niekorzyść spółdzielni (§ 23 Statutu pozwanej) co uzasadniało oddalenie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał, na podzielenie nie zasługuje.

Powód co prawda wskazał zakres zaskarżenia „w całości”, ale w istocie zarzuty apelacyjne oraz ich uzasadnienie dotyczą li tylko żądania stwierdzenia nieważności uchwał o numerach (...), (...) i (...) podjętych na Walnym Zgromadzeniu Członków pozwanej w dniu 10 czerwca 2011 r. Powód uzasadniając to żądanie podał, że zostały naruszone przepisy zwołania Walnego Zgromadzenia odbytego 10.06.2011 r., zwołano je wadliwie (art. 189 k.p.c.), uchwały podjęły osoby nie będące członkami pozwanej, w skład rady nadzorczej wybrano M. K., która nie jest członkiem Spółdzielni. Doszło do naruszenia art. 42 i 36, a także 5 ust. 1, 45 § 2 Prawa spółdzielczego. Zatem na gruncie rozpoznawanej sprawy należało przyjąć, że powód wskazał konkretne przepisy prawa, z którymi w jego ocenie kolidują skarżone uchwały, bądź w sposób opisany odwołał się do naruszenia przepisów zwołania walnego zgromadzenia.

Sąd Okręgowy odwołując się do § 19 ust. 4 wskazał na karcie 211 akt dostrzeżone nieprawidłowości w zwołaniu Walnego Zgromadzenia pozwanej, lecz uznał, że powód z uwagi na zaległości płatnicze wobec pozwanej nie ma interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności skarżonych uchwał.

W ocenie Sądu Apelacyjnego powód będąc członkiem pozwanej Spółdzielni, zatem z samego faktu członkostwa w pozwanej spółdzielni mieszkaniowej ma interes prawy we wniesieniu powództwa o stwierdzenie niezgodności z prawem uchwały walnego zgromadzenia.

Z członkostwa płynęło upoważnienie powoda do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu pozwanej, a uczestnictwo w Zgromadzeniu dawało mu prawo do głosowania pod podejmowanymi uchwałami. W razie niegodzenia się z ważnością podjętych uchwał, z praw członkowskich wynikało jego upoważnienie do podważenia uchwał. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lipca 2010 r., IV CSK 24/10, OSNC 2011/3/30, Biul. SN 2010/10/15 „interes prawny członka spółdzielni sprzął się zatem z interesem samej spółdzielni, w której uchwały powinny być podejmowane

legalnie i być ważne. Jeżeli uchwała jest nieważna, to każdy członek spółdzielni ma interes prawny w tym, aby ją podważyć, zwłaszcza gdy nie podważają jej w drodze prawnej powołane do kontroli organy spółdzielni.

Jeśli członek spółdzielni ma prawo zaskarżyć uchwałę wytaczając powództwo o jej uchylenie (art. 42 art. 3 i 4 Prawa spółdzielczego), to oczywisty staje się jego interes prawny we wniesieniu powództwa ustalającego (art. 189 k.p.c.) mającego taki sam cel unicestwienia uchwały sprzecznej z prawem”. Przechodząc na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż dopuszczalność powództwa o ustalenie nieważności uchwał walnego zgromadzenia wynika z art. 42 § 9 ustawy Prawo spółdzielcze, orzeczenie sądu ustalające nieważność uchwały walnego zgromadzenia ma moc prawną względem wszystkich członków spółdzielni oraz wszystkich jej organów” (art. 42 § 9 ustawy). Jego podstawę stanowi art. 189 k.p.c. Zgodnie z art. 42§2 ustawy „uchwała sprzeczna z prawem jest nieważna”. Niezgodność uchwały z prawem może polegać na naruszeniu prawa materialnego lub wynikać z uchybień formalnych dotyczących warunków i trybu jej podejmowania, gdy miały lub mogły mieć wpływ na jej treść, co wystąpiło na gruncie rozpoznawanej sprawy.

Zgodnie z art. 40 § 1 ustawy „o czasie, miejscu i porządku obrad walnego zgromadzenia zawiadamia się członków, związek rewizyjny, w którym spółdzielnia jest zrzeszona, oraz Krajową Radę Spółdzielczą w sposób i w terminach określonych w statusie”, oraz „walne zgromadzenie może podejmować uchwały jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad podanych do wiadomości członków w terminach i w sposób określonych w statusie (art. 41 § 1). Pozwana Spółdzielnia jest spółdzielnią mieszkaniową, zatem należy uwzględnić unormowanie zawarte w art. 8³ ust. 6 i ust. 7 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 116 z późn. zm.), który stanowi lex specialis do art. 40§1 i art. 41§1 prawa spółdzielczego, zgodnie z którym „o czasie, miejscu i porządku obrad walnego zgromadzenia zawiadamia się wszystkich członków na piśmie co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia walnego zgromadzenia. Zawiadomienie powinno zawierać czas, miejsce, porządek obrad oraz informację o miejscu wyłożenia wszystkich sprawozdań i projektów uchwał, które będą przedmiotem obrad oraz informację o prawie członka do zapoznania się z tymi dokumentami (art. 8³ ust. 6). Walne Zgromadzenie może podejmować uchwały jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad podanym do wiadomości członków w terminach i w sposób określony w ustawie (art. 8³ ust. 7). Zapisy ustawy zostały przeniesione do §19 ust. 4 statutu pozwanej (k: 103).

W oparciu o materiał zgromadzony w aktach sprawy, w tym listy członków obecnych na Walnym Zgromadzeniu w dniu 27 maja 2011r. (k:16) uznaje Sąd, że lista członków pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) przekracza 500, zatem ustawowa regulacja odnosząca się do możliwości podzielenia Walnego Zgromadzenia na części (art. 8³ ust. 1, art. 6, ust. 9-10) nie ma w sprawie zastosowania.

Bezspornym w sprawie jest, iż zawiadomienie o zwołaniu Walnego Zgromadzenia pozwanej na 27.05.2011 r. (k: 241) nie zawierało informacji o co do przerwy i ewentualnej kontynuacji obrad Walnego Zgromadzenia z dnia 27.05.2011 r., a także, że „kontynuacja obrad” została wyznaczona na 10.06.2011 r. zatem na 14 dzień po Walnym Zgromadzeniu z 27.05.2011 r. Statut pozwanej nie przewiduje w ogóle możliwości kontynuacji walnego zgromadzenia po przerwie. Istotnym natomiast jest, iż wyznaczając na dzień 10.06.2011 r. „kontynuację przerwane” walnego zgromadzenia nie zachowano ustawowego terminu zawiadomienia wszystkich członków na piśmie co najmniej 21 dni przed terminem tegoż posiedzenia. Kwestionowane uchwały z dnia 10.06.2011 r. zostały podjęte z naruszeniem bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 8³ ust. 6 i ust. 7 ustawy, albowiem nie zachowano ustawowego wymogu zawiadomienia wszystkich członków na piśmie co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia.

Zauważyć należy, iż sposobu zawiadomienia członków pozwanej na piśmie (doprecyzowała sposobu) o „kontynuacji obrad Walnego Zgromadzenia z 27.05.2011 r.”. poprzez wywieszenie na klatkach informacji znajdującej się na karcie 17 akt w dacie podjęcia kwestionowanych uchwał w ogóle nie przewidywał statut pozwanej.

Zgodnie z art. 8³ ust. 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych – walne zgromadzenie jest ważne niezależnie od liczby obecnych członków.

Jak wynika z listy członków obecnych na „Walnym Zgromadzeniu – kontynuacja Walnego Zgromadzenia 10.06.2011 r. (k: 16) obecnych było 15 osób, w tym A. K., T. M., R. P., E. G., M. K. i G. M., które to osoby – brały udział w głosowaniu nad podjętymi kwestionowanymi uchwałami – nie są członkami pozwanej. Na przedłożonych do akt przez pozwaną deklaracjach przystąpienia do Spółdzielni – jak prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy – widnieje podpis nie dwóch, a tylko jednego członka zarządu pozwanej.

Zgodnie z art. 45 § 1 Prawa spółdzielczego rada nadzorcza składała się co najmniej z trzech członków, a jej członkiem może być wyłącznie członek spółdzielni (§ 2 art. 45 Prawa spółdzielczego). Zapis §23.1. Statutu pozwanej stanowi, że: Rada składa się od 3 do 5 członków wybranych przez Walne Zgromadzenie. Na wznowionych w dniu 10.06.2011r. obradach Walnego Zgromadzenia pozwanej wybrano trzech członków Rady Nadzorczej w osobach J. O. (uchwała nr (...) k:14), J. K. (uchwała nr (...) k:14/2), M. K. (uchwała nr(...), k:15). Na przedłożonej do akt deklaracji przystąpienia do Spółdzielni pod decyzją zarządu pozwanej widnieje podpis tylko jednego członka zarządu (k: 143/2). Zgodnie z §8 ust. 2 Statutu pozwanej przyjęcie w poczet członków powinno być stwierdzone na deklaracji podpisem dwóch członków zarządu lub osób do tego przez zarząd upoważnionych w podaniem daty uchwały o podjęciu (k: 100/2). W odniesieniu do M. K. należy przyjąć, że nie jest członkiem pozwanej.

Zauważyć należy, iż uchwały dotyczące m.in. wyboru członków rady nadzorczej zalicza się do uchwał wywołujących wprost zmiany w stosunkach prawnych bez potrzeby wyrażania woli przez jeszcze inny organ spółdzielni, a w związku z tym uznano je za czynności prawne sensu stricto. Stanowią one oświadczenie woli spółdzielni.

Uwzględniając powyższe w dacie wadliwie zwołanego „kontynuowanego z 27.05.2011 r.” Walnego Zgromadzenia pozwanej tj. 10.06.2011r. wybrano na członka Rady Nadzorczej osobę nie będącą członkiem pozwanej. W skład Rady Nadzorczej wybranej w składzie minimalnym, bo trzyosobowym, weszła osoba, która nie mogła być jej członkiem, bo nie jest członkiem pozwanej Spółdzielni. Uchwała w sprawie wyboru na członka rady nadzorczej M. K. jest nieważna jako sprzeczna z art. 45 ust. 2 prawa spółdzielczego. Dokonano zatem wyboru rady nadzorczej w składzie dwuosobowym, to jest mniejszym od regulacji ustawowej.

Reasumując, na gruncie rozpoznawanej sprawy zarzut naruszenia art. 189 k.p.c. jest uzasadniony.

Powód miał jako członek spółdzielni interes prawny w kwestionowaniu podjętych uchwał, skoro zostały one podjęte z naruszeniem art. 8³ ust. 6 i 7 ustawy z 15.12.2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003r. Nr 119, poz. 116 z późn. zm.) w zw. z art. 40§1 i art. 41§1 ustawy z 16 września 1982r. Prawo Spółdzielcze (Dz. U. Nr 54 poz. 288 z 1995 r. tj. z późn. zm.) oraz art. 45 ust. 2 prawa spółdzielczego.

Elementem procesu podejmowania uchwały przez walne zgromadzenie jest zawiadomienie o jego terminie w terminie wskazanym w ustawie członków spółdzielni i w sposób wskazany w ustawie (na piśmie), a jednocześnie przewidziany przez statut pozwanej.

Niezachowanie powyższych wymogów ustawowych skutkuje przyjęciem dla wadliwych uchwał sankcji nieważności. Powód miał interes prawny w kwestionowaniu tak podjętych uchwał. Zatem zarzut naruszenia art. 189 k.p.c. należało podzielić.

Z przyczyn wyżej naprowadzonych apelacja podlegała uwzględnieniu (art. 386 § 1 k.p.c.). Skoro apelujący pomimo wskazanego zakresu zaskarżenia w ogóle nie kwestionował w pozostałej części oddalonego powództwa, w tej części apelacja podlegała oddaleniu (art. 385 k.p.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie 2 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c. przy uwzględnieniu § 2.1.2, § 5 i § 11.1.1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.

Na koszty procesu składa się opłata od uwzględnionego powództwa (3x200 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości jednokrotności minimalnej stawki wraz z opłatą od pełnomocnictwa 197 zł (180 zł plus 17 zł). Z 4 roszczeń o stwierdzenie nieważności trzech uchwał oraz Walnego Zgromadzenia uwzględnieniu podlegały trzy co ma przełożenie na rozliczenie opłaty od pozwu. Powód uległ tylko co do nieznaczej części swojego żądania co uzasadnia obciążenie pozwanej kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

Analogicznie podlegają rozliczeniu koszty postępowania apelacyjnego w oparciu o art. 100 zdanie 2 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. przy uwzględnieniu §2.1.2, §5 i §11.1.1.) w zw. z §13.1.2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. wskazanego powyżej.

Na koszty postępowania apelacyjnego składają się: opłata od uwzględnionej apelacji (3 x 200 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego przez Sądem drugiej instancji (135 zł) tj. łącznie 735 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)